

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/51/2014
Identifikačné číslo spisu:	5712011940
Dátum vydania rozhodnutia:	16.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5712011940.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Milana Lipovského v trestnej veci proti obvinenej Ing. V. F., vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 23 T 143/2012 na neverejnom zasadnutí 16. septembra 2014 v Bratislave, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 12. februára 2014, sp. zn. 2 To 114/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin z 3. septembra 2013, sp. zn. 23 T 143/2012 bola obvinená Ing. V. F. uznaná za vinnú zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 3 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v období od 1. januára 2006 do 13. augusta 2008 v Slovenských liečebných kúpeľoch Turčianske Teplice, a.s., so sídlom SNP 519, Turčianske Teplice, kde od 1. augusta 2005 do 16. septembra 2008 vykonávala funkciu ekonomickej riaditeľky a kde súčasne na základe splnomocnenia štatutárneho orgánu spoločnosti KTT-INVEST, spol. s.r.o., so sídlom SNP 519, Turčianske Teplice z 26. júla 2006 bola ako splnomocnenec oprávnená zastupovať vždy len spoločne s Ing. R.X., nar. XX. P. XXXX spoločnosť KTT-INVEST, spol. s.r.o. so sídlom SNP 519, Turčianske Teplice (neskôr KTT-INVEST, a.s., so sídlom SNP 519, Turčianske Teplice) vo veciach právnych úkonov taxatívne vymenovaných v splnomocnení, z pokladne spoločnosti Slovenské liečebné kúpele Turčianske Teplice, a.s. v rámci zmluvy o pôžičke uzavretej medzi spoločnosťou Slovenské liečebné kúpele Turčianske Teplice, a.s. a spoločnosťou KTT-INVEST, spol. s.r.o. (neskôr KTT-INVEST, a.s.) postupne preberala finančné prostriedky celkovo vo výške 2.074.308 Sk (68.854,41 €), prevzaté finančné prostriedky nevložila na účet spoločnosti KTT-INVEST, spol. s.r.o. (neskôr KTT-INVEST, a.s.) a tieto použila pre svoju potrebu, čím svojím konaním spôsobila spoločnosti KTT-INVEST, spol. s.r.o., SNP 519, Turčianske Teplice (neskôr KTT-INVEST, a.s., so sídlom SNP 519, Turčianske Teplice) škodu vo výške 2.074.308 Sk (68.854,41 €).

Za to bola odsúdená podľa § 213 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest

odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obvinenej výkon tohto trestu podmienčne odložený a zároveň bol uložený probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe, pričom podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. bola určená skúšobná doba vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zák. bola obvinenej uložená povinnosť osobne sa ospravedlniť štatutárnym zástupcom poškodenej spoločnosti KTT-INVEST, a.s. so sídlom Turčianske Teplice, SNP 519, IČO: 36 436 798.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. bol obvinenej uložený trest zákazu činnosti vykonávať účtovníctvo v rámci pracovnoprávneho vzťahu, ako aj v rámci podnikateľskej činnosti a vykonávania zamestnaní spojených s hmotnou zodpovednosťou za zverené peňažné prostriedky vo výmere 5 (päť) rokov.

Proti tomuto rozsudku podala obvinená Ing. V. F. v zákonnej lehote odvolanie.

Na jeho podklade Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozsudkom z 12. februára 2014, sp. zn. 2 To 114/2013 podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a rozhodujúc sám vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenú Ing. V. F. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. (z dôvodu, že skutok nie je trestným činom) oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Martin sp. zn. 1 Pv 140/09 z 27. novembra 2012 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 3 Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť na skutkovom základe už citovanom z rozsudku okresného súdu.

Proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Žiline podal generálny prokurátor Slovenskej republiky dovolanie v neprospech obvinenej Ing. V. F., ktoré oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., predpokladajúci, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Generálny prokurátor poukázal na to, že sa nemožno stotožniť so závermi krajského súdu, že nebolo preukázané, že obvinená Ing. V. F. použila prevzaté finančné prostriedky pre svoju potrebu a nebolo vyvrátené jej tvrdenie, že sa nachádzali v kritickom čase až do dňa 12. septembra 2008 v pokladni spoločnosti KTT-INVEST, a.s. Turčianske Teplice, kedy ich mala aj s pokladňou z dôvodu obavy pred odcudzením, resp. spreneverením odovzdať do dispozície JUDr. M.S.. Prostriedky boli vrátené vkladom na účet KTT-INVEST, a.s. 21. októbra 2008. S ohľadom na tieto dôvody krajský súd uzatvoril, že skutkový dej uvedený v obžalobe sa síce stal, avšak nenaplnia skutkovú podstatu zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 3 Tr. zák.

S týmto záverom sa nemožno stotožniť. Zo zabezpečených dôkazov, ktoré vykonal súd prvého stupňa vyplýva, že skutok sa stal tak, ako bol obsiahnutý v obžalobe prokurátora a tento skutok je vyššie uvedeným zločinom.

Krajský súd nevykonával žiadne nové dôkazy a za rovnakej dôkaznej situácie rozhodol diametrálne odlišne ako okresný súd na základe tých istých dôkazov. Takýto postup vzhľadom k dvojstupňovému riadnemu konaniu pri prejednávaní trestných vecí nemožno akceptovať.

V ďalšom dovolateľ poukázal na dôkaznú situáciu v predmetnej veci, najmä na výpoveď svedka JUDr. M.S., z ktorej vyplýva, že v písomnom potvrdení z 12. septembra 2008 omylom uviedol, že finančné prostriedky od obvinenej prijal v tento deň, v skutočnosti sa tak stalo až 21. októbra 2008, kedy ich vložil na účet poškodenej spoločnosti. S jeho výpoveďou korešponduje aj výpoveď svedkyne JUDr. G. Z. a v rámci hodnotenia dôkazov bolo potrebné zaoberať sa aj tým, že spoločnosť KTT-INVEST, a.s. reálne pokladňu nemala a že obvinená sa 12. septembra 2008 v súčinnosti s ďalšou osobou pokúsila odniesť účtovné doklady poškodenej spoločnosti.

Krajský súd v Žiline nekriticky prevzal výlučne len argumentáciu obvinenej uvedenú v podanom odvolaní

a bez zmeny skutkového stavu rozhodol o jej oslobodení spod obžaloby bez toho, aby sa vysporiadal s dôkazmi vykonanými v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní. V dôsledku toho dospel k nesprávnemu záveru, že skutok nie je trestným činom.

Z uvedených dôvodov generálny prokurátor Slovenskej republiky navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 12. februára 2014, sp. zn. 2 To 114/2013 bol porušený zákon v ustanoveniach § 322 ods. 3, § 285 písm. b/ Tr. por. a v § 213 ods. 1, 3 Tr. zák. v prospech obvinenej Ing. V. F., aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. tento rozsudok zrušil a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Žiline prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Rovnakého postupu sa v podanom vyjadrení k dovolaniu generálneho prokurátora Slovenskej republiky domáhal aj poškodený - KTT-INVEST, a.s. z dôvodu, že skutkové závery krajského súdu sú v rozpore s obsahom vykonaných dôkazov.

Naproti tomu obvinená Ing. V. F. z dôvodu prezentovania subjektívnych skutkových a právnych záverov navrhla dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu uvedenému v § 368 ods. 2 písm. b/ Tr. por., v zákonnej lehote podľa § 370 ods. 1 Tr. por. a s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por., s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia. Dovolací súd ďalej zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por. a že generálny prokurátor mohol podať v predmetnej veci tento mimoriadny opravný prostriedok napriek tomu, že nepodal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Martin z 3. septembra 2013, sp. zn. 23 T 143/2012, keďže vznikla situáciu uvedená v § 372 ods. 1 Tr. por., posledná veta, teda že v posudzovanej veci podala riadny opravný prostriedok (odvolanie) obvinená Ing. V. F. a odvolací Krajský súd v Žiline rozhodol v jej prospech.

Po preskúmaní veci však Najvyšší súd Slovenskej republiky musel dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. pre nesplnenie ním uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorým bol dovolací súd v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. viazaný.

V súlade s konštantnou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dovolací súd znovu pripomína, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré je v dovolaní opretá existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Trestného poriadku. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré treba odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý použil generálny prokurátor, predpokladá chyby a námietky výlučne právnej povahy, ktoré sa dotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku v tom zmysle, že tento bol v rozpore s Trestným zákonom posúdený buď ako prísnejšie alebo miernejšie trestný čin, alebo že vôbec nemal byť posúdený ako trestný čin pre existenciu niektorej Trestným zákonom predpokladanej okolnosti vylučujúcej trestnú zodpovednosť páchatel'a alebo protiprávnosť činu. Spomenutý dovolací dôvod je okrem toho daný aj nesprávnou aplikáciou iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktorá nemusí bezprostredne súvisieť len s právnym posúdením skutku, ale sa môže týkať napr. rozhodovania o treste či ochrannom opatrení.

Predmetný dôvod dovolania ale vylučuje námietky skutkové (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., veta za bodkočiarkou), t.j. nie je prípustné namietkať, že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne a tiež hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový

stav je vždy výsledkom hodnotiaceho procesu. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda výlučne slúži k náprave hmotnoprávných chýb.

V posudzovanej veci k oslobodeniu obvinenej Ing. V. F. odvolacím súdom došlo jednoznačne len z dôvodu odlišného hodnotenia vykonaných dôkazov v porovnaní s okresným súdom so záverom, že nebolo preukázané prisvojenie si zverených finančných prostriedkov obvinenou. Hoci odvolací súd v tejto spojitosti hovorí o nenaplnení objektívnej a subjektívnej stránky zločinu sprenevery, v skutočnosti vyššie uvedeným konštatovaním (nebolo preukázané, že prevzaté finančné prostriedky spreneverila, resp. použila pre svoju potrebu) vyjadril, že nebolo preukázané spáchanie žalovaného skutku, ktorého podstata z hľadiska trestného práva hmotného mala spočívať nie iba v prevzatí, ale v prisvojení si prevzatých finančných prostriedkov. Také zistenie by však odôvodňovalo aplikáciu dôvodu oslobodenia podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

Skôr uvedené námietky dovolateľa sú jednoznačne námietkami skutkovej povahy, vyjadrujúce nesúhlas s hodnotením dôkazov odvolacím súdom, s tým, že dôkazy boli správne vyhodnotené súdom prvého stupňa a na ich základe bol správne zistený skutok právne posúdený v súlade so zákonom.

Dovolací súd zdôrazňuje, že oslobodenie obvinenej nie je dôsledkom nesprávnej aplikácie hmotného práva, ale hodnotenia dôkazov so záverom, že nebol preukázaný žalovaný skutok.

V dovolacom konaní možno namietat' aj takýto postup, ovšem prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por., ktorý môže uplatniť len minister spravodlivosti podaním dovolania proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúcemu zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený.

Z uvedeného vyplýva, že generálny prokurátor v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uplatnil námietky nezlučiteľné s obsahom tohto dovolacieho dôvodu, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie odmietol na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.